

L'"Escuela de Comunicación de Género e Inclusiva" és el títol de la nova publicació de l'Associació Espanyola de Dones Professionals dels Mitjans de Comunicació (Ameco). Recentment publicada, l'obra serà presentada a la celebració de l'aniversari de l'organització, que enguany compleix 25 anys.

El llibre defensa el periodisme amb perspectiva de gènere com un criteri de qualitat i presenta l'Escuela de Comunicación de Género e Inclusiva de l'organització.

L'edició d'aquesta mena de manual inclou una part orientativa sobre què és la comunicació de gènere i quina ha estat la trajectòria i èxits de AMECO, i una altra d'articles d'especialistes que aprofundeixen en temes tan importants com l'ensenyament i formació acadèmica i quines són les estratègies necessàries per arribar a una complicitat entre les dones periodistes.

La professora titular de la Universitat Autònoma de Barcelona, **Juana Gallego**, experta en Gènere i Comunicació, i Directora de l'Observatori per a la Igualtat de 2016 a 2018 en aquesta mateixa Universitat, en el seu article "Reptes acadèmics i professionals per a una comunicació amb perspectiva de gènere" planteja quins són els reptes fonamentals que la formació universitària haurà d'afrontar en els propers anys per incorporar en els seus plans d'estudi la perspectiva de gènere.

Joana Gallego recalca que sense una formació específica sobre gènere és impossible modificar els continguts dels mitjans de comunicació, i sense un canvi en la representació de les dones en els mateixos és impossible canviar les mentalitats. Cal treballar en diversos fronts simultàniament per incidir en el canvi del nostre imaginari col·lectiu, ja que la imatge de les dones continua essent estereotipada en la major part dels productes comunicatius, ja siguin informatius, publicitaris, videoclips i altres formats audiovisuals.

La comunicadora d'opinió en diferents mitjans, **Teresa Mollá Castells**, que publica els seus articles d'opinió periòdicament en diverses agències de gènere de l'Estat Espanyol i Amèrica Llatina i mitjans de comunicació general, al llarg de diversos anys, amb més de 250 articles publicats sobre temes de violència de gènere, feminismes i polítiques d'igualtat, aborda quines són les actuals eines que ens han brindat les tecnologies de la comunicació que ens permeten observar, amb certa tristesa, que les dones seguim estant en segona línia en quant a presència en els mitjans de comunicació.

Ens planteja que els resultats dels dos últims Projectes Globals de Monitorització de mitjans del 2010 i del 2015 així ho demostren. A més planteja el dèficit de presència de dones en les cúpules directives dels grans operadors de comunicació i com les seves condicions laborals pateixen les mateixes bretxes de desigualtat que el conjunt de dones treballadores. A tots aquests llargs li hem de sumar el tan temut por a parlar en públic, l'origen no és individual de cadascuna de nosaltres, és col·lectiu i té orígens clarament patriarcals.

Género y Comunicación

Año 2018

Escuela de Comunicación de Género e Inclusiva

[Redacted text]